

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 36C/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112228788
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7112228788.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: X. A., S.. X.XX.XXXX, S. M. A. XX, XXX XX Z., zastúpený opatrovníkom U. U., zamestnankyňou Okresného súdu Košice I, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie sumy 248,95 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 8.11.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 248,95 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 248,95 EUR od 28.11.2009 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469 ako postupcom a spoločnosťou BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108 ako postupníkom (žalobcom) dňa 7.12.2011 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená žalobcovi. Uviedol, že žalovaná ako záujemca uzavrela s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom - Slovak Telekom, a.s. v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu žalovanej. Žalovaná sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení a všeobecnými podmienkami. Povinnosťou žalovanej bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi žalobcu uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve/dodatku o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu žalobcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nespĺnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu. Žalovaná je teda sankcionovaná za to, že nedodrжала konkrétne určené povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy o pripojení, resp. dodatku k zmluve o pripojení a všeobecných podmienok, v dôsledku čoho musela byť jej SIM karta/koncové zariadenie vypojené z prevádzky. Žalobca vystavil žalovanej faktúru č. 7910356827, splatnú dňa 27.11.2009 na sumu 248,95 EUR. Žalobca ďalej poukázal na § 517 ods. 2 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a dodal, že žalovaná tým, že nezaplatila

faktúru v lehote ich splatnosti riadne a včas, vo vzťahu k žalobcovi sa dostala do omeškania a preto si uplatnil aj príslušný úrok z omeškania.

Napriek vykonanému šetreniu sa súdu nepodarilo zistiť pobyt žalovanej, preto jej v zmysle § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, uznesením zo dňa 27.5.2014, sp. zn. 36C/106/2013 ustanovil opatrovníka na zastupovanie v konaní v osobe U. U., zamestnankyne Okresného súdu Košice I.

Vedľajší účastník sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 1.8.2014, v ktorom namietal neprijateľnosť zmluvnej podmienky vo vzťahu k zmluvnej pokute vo výške 248,95 EUR.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Vzhľadom na skutočnosť, že ide o drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. (hodnota pohľadávky bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur), súd v súlade s § 115 ods. 2 O.s.p. rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a v zmysle vyššie citovaných uznesení vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe nasledovného skutkového stavu veci:

Dňa 7.12.2011 uzavrel právny predchodca žalobcu - Slovak Telekom, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej sa postupca zaviazal postúpiť a týmto i postúpil žalobcovi postupované pohľadávky podľa čl. I zmluvy špecifikované v Protokole o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok podľa príloh 1-9 tejto zmluvy, vzniknuté na základe Zmlúv o pripojení uzatvorených medzi postupcom ako veriteľom a jeho klientmi, so všetkými právami s nimi spojenými.

Podľa § 524 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Pokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 125 O.s.p., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, obhliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkaz predpísaný, určí ho súd.

Základným predpokladom pre vyhoviecie nároku žalobcu v akomkoľvek konaní je preukázanie tzv. vecnej legitímácie. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti, ktorá je predmetom konania. Podľa toho sa rozlišuje vecná legitímácia aktívna - na strane žalobcu a pasívna - na strane žalovaného. Nedostatok vecnej legitímácie aktívnej znamená, že niekto nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, resp. práva, na základe ktorého môže žiadať od povinného určité peňažné či nepeňažné plnenie alebo iný nárok. Nedostatok vecnej legitímácie pasívnej znamená, že niekto, o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti jej nositeľom nie je, resp. žalobca nepreukáže súdu v konaní, že nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu, je označený žalovaný.

Občianske súdne konanie je konaním dôkazným, to znamená, že účastníka v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia a povinnosť na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo aspoň označiť všetky dôkazy osvedčujúce ich pravdivosť. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd nahromadením dostatočných podkladov vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Ak účastník

nesplní svoju povinnosť predloženia dôkazov spôsobilých preukázať pravdivosť svojich tvrdení, dostáva sa do procesnej situácie neunesenia tzv. dôkazného bremena a súdu neostáva nič iné len na okolnosti a skutočnosti, ktoré neboli riadne preukázané, neprihliadať. Dôkaznými prostriedkami v súdnom konaní sú v zmysle § 125 O.s.p. všetky prostriedky, ktorými možno zistiť skutkový stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov konania. To znamená, že ako dôkazný prostriedok nemôže súd požiť dohady, predpoklady, indície a podobne.

V konaní súd v prvom rade skúmal, či žalobca je naozaj oprávnený vymáhať pohľadávku od žalovaného, t.j. či je vlastníkom uvedenej pohľadávky s príslušenstvom. Svoje vlastnícke právo, ktoré zahŕňa právo akokoľvek nakladať s uvedenou pohľadávkou, t.j. aj vymáhať ju súdnou cestou, žalobca odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 7.12.2011 uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a ním ako postupníkom. V zmysle Čl. II uvedenej zmluvy žalobcoví mali byť postúpené len pohľadávky špecifikované v Protokole o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok podľa Príloh 1-9 zmluvy, pričom k účinnému prevodu postupovaných pohľadávok malo dôjsť nadobudnutím účinnosti zmluvy o postúpení a podpisom Protokolu o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok. Žalobca však ani napriek výzve súdu dôkaz o účinnom prevode pohľadávok v konaní, t.j. dôkaz o podpise protokolu, nepredložil. Z uvedeného dôvodu, súd potom nemohol uzavrieť, že riadnym vlastníkom pohľadávky je práve žalobca, nakoľko to iba z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok a špecifikácie postupovaných pohľadávok nebolo jasné a nezameniteľne preukázané, že práve vlastníctvo pohľadávky vo výške 248,95 EUR voči žalovanému prešlo na žalobcu. Žalobca teda nepredložil súdu jednoznačný dôkaz o nadobudnutí vlastníckeho práva k žalovanej pohľadávke a preto súd musel konštatovať, že tento neunesol dôkazné bremeno ohľadom jeho aktívnej legitímácie.

Na základe vyššie uvedených skutkových zistení s poukazom na citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nároku žalobcu voči žalovanému nemožno vyhovieť, nakoľko žalobca dostatočne nepreukázal, že je v konaní aktívne legitimovaný, t.j. že je riadnym vlastníkom žalovanej pohľadávky a preto žalobu zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi nepriznal. Vedľajší účastník zastúpený advokátom si súčasne so svojim vstupom do konania uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 70,81 EUR. Žalovaný, ktorého vedľajší účastník v spore podporuje, bol síce vo veci samej úspešný, keďže súd žalobu zamietol, avšak podľa názoru súdu je potrebné v danej veci aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a z dôvodov hodných osobitného zreteľa vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Za dôvody hodné osobitného zreteľa treba považovať skutočnosť, že vedľajší účastník opakovane podáva na súd spolu so svojim vstupom vyjadrenia s rovnakým obsahom, bez zreteľa na konkrétne uplatnený nárok. V danom prípade nemožno považovať jeho podanie za procesnú obranu, v dôsledku ktorej súd žalobu voči žalovanej zamietol. Keďže zmyslom vedľajšieho účastníctva je podať pomoc niektorému z účastníkov a vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil, táto motivácia je daná právnym záujmom vedľajšieho účastníka na výsledku konania, avšak súd musí vždy skúmať aj so zreteľom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p., či ide o účelné trovy konania, ktoré nemožno považovať za účelné so zreteľom na vykonané úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. V predmetnej veci vedľajší účastník namietal skutočnosti, na ktoré súd už sám z úradnej povinnosti musí prihliadať, preto si vedľajší účastník, hoc zastúpený advokátom, musí byť vedomý toho, že vynaložené trovy, pokiaľ neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, teda neboli účelne vynaložené, nebudú mu súdom priznané.

Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konania konkrétneho súdneho konania a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa a na konkrétne okolnosti prípadu, a to najmä na skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno- ako už bolo uvedené- považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. Vyššie uvedené už konštatoval vo viacerých rozhodnutiach Krajský súd v Košiciach (uznesenie č.k. 5Co/398/2012 zo dňa 6.6.2013).

O trovách konania žalovanej vo vzťahu k žalobcovi súd nerozhodoval pre absenciu tohto nároku zo strany žalovanej (§ 151 ods. 1 O.s.p.), s tým, že žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v 3 písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.